

ret klaret på forhånd. Vi erkender, at det nok ikke ville have været muligt, fordi ingen da havde tilstrækkelig erfaring på dette område. Konsekvensen burde da have været, at der ikke blev fastsat snævre frister for noget, der ikke på forhånd kunne overses.

Forberedelserne til brandsikringens gennemførelse har altså været i mere end et år. Så væsentlige spørgsmål som de tekniske krav, finansiering og omfanget af lejeforhøjelserne er endnu ikke afklaret og bliver det næppe i 1976. Derefter skal byggesagsbehandling og finansiering klares.

Det er derfor — for at bruge ministerens egne ord — helt urealistisk at tro, at arbejdet kan være afsluttet inden 1. april 1977.

Ganske vist er der en dispensationsmulighed, men dispensation er ifølge selve sit begreb undtagelsen ikke reglen. Her vil et flertal af grundejere efter al sandsynlighed komme til at ansøge om dispensation.

Vi forstår meget vel, at det er ubehageligt

for ministeren og for folketinget at skulle påtage sig et ansvar ved at forlænge fristerne. Efter vor opfattelse er det ikke rimeligt at vælte dette ansvar over på kommunerne og på private borgere, der er helt sagesløse i denne sag. Efter vor opfattelse har såvel grundejerorganisationerne som de enkelte ejere gjort, hvad de kunne for at overholde lovens frister, selvom de selv anså det for umuligt. Vi kan ikke kræve af vore medlemmer, at de skal opfylde krav, som myndighederne selv er i tvivl om, uden at den fornødne finansiering er sikret.

Vi henstiller, at folketinget tager disse spørgsmål op til samlet overvejelse og forlænger fristerne for de private ejere såvel som de kommunale myndigheder. Folketinget kan ikke under de foran beskrevne omstændigheder forsvare overfor borgerne at fastholde krav, der gør mange af dem til om ikke forbrydere så dog afhængige af en mere eller mindre tilfældig dispensationspraksis.

Med venlig hilsen

GRUNDEJERNES LANDSFORBUND

P. f. v.

Aage Thomsen.